Nu este îngăduit să atingi spiritele

On Februarie 25, 2017

Înainte de a-ți crea o concepție originală despre artă, învață să te percepi drept o forță între alte forțe.

Vor trece multe zile înainte să devin ceva asemănător cu persoana care fusesem odinioară. Intensitatea câmpului existențial produs între punctul de cotitură care a condus la situația actuală, și punctul de ieșire din lumea plină de aparențe pe care era înfășurată ața necesară cusăturii unei aprige cotituri de destin, producându-se în ritm viu, încordat, devenise o senzație de tărie, o apăsare puternică. Ceva care nu se poate descrie în cuvinte. Dar care a dezvoltat dependența de sentimentul apartenenței la ceva mai mare, mai puternic.

Alături de mine, portretul lui Nicolas Flamel, pe al cărui chip expresiv se poate citi acea energie de foc condensată într-un criteriu de raportare la o lege esoterică: *"Nu crede nimic ! Caută singur adevărul ! "* , îmi transmite o stare ciudată de exaltare, amestecată cu regret. Uneori, sunt trist datorită secretului puterii prin care intelectul de vede pe sine, dobândit prin luarea în considerare a valorii indirecte a unei legi universale: "Ceea ce este Sus este ca și ceea ce este Jos, și ceea ce este Jos este ca și ceea ce este Sus".

Intens, mă simt încadrat într-un ansamblu de fluxuri neutrinice, numere cuantice și unde ale fotonilor gamma expulzate în spațiul înconjurător, în lumina unei stranii inteligențe invizibile, ca și când între mine și marele alchimist s-ar fi fixat pentru eternitate o probă indiscutabilă a materializării spiritelor.

Fără să fiu om de știință, mă simt prins în ansamblu unor manifestări aparent eterogene, cu binecuvântarea unor anumite spirite de înaltă evoluție, mai ceva ca într-un fenomen poltergeist, completându-mi gândurile doar cu ideea intervenției unei inteligențe aparte într-un joc de energii la care nimeni nu are mai mult acces ca mine. Proba eternității lor este însăși natura realității mele, guvernată de legea fatală: totul se transformă, totul curge, nimic nu este încremenit, static.

Leadership: Percepția asupra realității tale poate suferi o schimbare care se vădește a fi incomunicabilă la nivel de imagine, dar comunicabilă la nivel de transmitere a senzației de permanență a existenței pe care o trăiești la nivelul unei conștiințe transcendentale pure?

Acest *bizarre* fenomen al perceperii spectrului unui semnal discret, al unui iluminism pozitiv cu dorința mărturisită a totalității, centrat pe dobândirea cunoașterii avansate și pe înțelegerea unei realități virtuale, este trecut în cadrul imediatității prin tăișul sabiei lui Nietzsche: *"Când privești în Adânc, și Adâncul privește în tine."*

Rasputin, misticul rus, se folosea mult de privire, care îi impresiona pe interlocutorii săi până la a-i paraliza. Era efectul *Hypnotize* prin interpretarea unei enigme. Așa este și cu figura din tabloul meu, îmi răpește orice șansă, orice putere de a vedea cu adevărat farul cosmic al lui *"Chi sono veramente?"* decât prin efectul unei gravitații care depășește forțele electrostatice ale unui câmp de reacție: "Marile secrete nu țin de lumea noastră ! ".

Fără să-mi doresc să fiu o forță între alte forțe, astfel ca din exterior să nu se poată sesiza existența vreunei întâmplări supranaturale, vreunei cauze de inadmisibilitate, pe fondul căutării febrile a semnelor unei vieți de dincolo, care este doar privilegiul unui medium, mă simt reținut într-un câmp gravitațional care devine suficient de puternic pentru a modifica

natura intrinsecă a funcției mele prezente: de mesager al unei lumi trecute.

A-mi trăi existența la nivelul unei conștiințe transcedentale pure, în sfera gândurilor curate și puternice, înseamnă să-mi revigorez spiritul aventurier într-o unică manifestare istorică trup-suflet, capabilă de cunoaștere, de acea libertate la care oamenii din prezent pot doar să viseze.

Leadership: Te orientezi în plăsmuirea operei tale după un factor al percepției reprezentând dispoziția subiectivă cu care se receptează semnificația unei viziuni de dincolo de real?

Victor Hugo ajunsese să vorbească de la egal la egal cu profeți precum Moise, Mahomed sau Iisus. I se părea foarte firesc să fie ales de cei mai însemnați morți ai omenirii pentru a purta cu ei nobile discuții, încât să dea la iveală opere de o rară inspirație universală. La fel ca și Victor Hugo, am învățat că a interacționa cu spiritele înaintașilor de seamă ai științei și culturii, câștigând astfel o înclinație spre misticism, la fel ca orice acțiune care lasă o urmă în timp, înseamnă de fapt să pun bazele unei filosofii a transcendenței care ar fi în același timp o poetică a existenței și a cunoașterii pure, o poetică a imaginarului care n- ar trebui să cunoască alt mod de exprimare decât limbajul simbolic.

Esența unei dezvoltări bazate pe resursele unei realități revelatoare se obține prin interpretarea unei enigme de genul găsirii diferenței între două imagini aproape identice: imaginea lumii din perspectiva unui om care există doar prin comparația cu "ceva" necunoscut. Şi imaginea lumii din perspectiva unui conținut al comunicării cu ceva foarte adânc, vast, aflat în afara ta dar care este legat de o existență anterioară.

Înainte de a-ți crea o concepție originală despre artă, învață să te percepi drept o forță între alte forțe, drept o evoluție între două asemenea imagini. Arta este însușirea omului de știință de a se vedea mai presus de vedere, gradul realității și al valorii sale depinzând de oglindirea reflexivă a sufletului său în altcineva.

Leadership: Poți să împărtășești din experiența ghidului tău spiritual în cadrul unui efort de transcendere, fiind în primul rând o comuniune la nivel de suflet cu realitatea unei lumi care nu își poate demonstra existența?

Care este privilegiul minților cele mai luminate? Ele își concentrează întreaga esență a capitalului intelectual în același mesaj, provenit din străpunsul meditațiilor care permite suprapunerea celor două imagini, care determină fenomenul particular: „Marile secrete nu țin de lumea noastră ! "

O operă de artă există doar prin sensul care îl impregnează pictorul imaginii sale, prin raportarea la un întreg constituit prin însumarea unor trăsături desprinse din analiza unei experiențe ce corespunde apartenenței la o inteligență mai subtilă și cu o concepție mai generoasă asupra lumii, asupra vieții și asupra naturii omenești.

Un asemenea artist se orientează în plăsmuirea operei sale după un factor al percepției și cunoașterii superioare, reprezentând dispoziția subiectivă cu care se receptează semnificația unei viziuni de dincolo de real.

El descoperă ideea în fapt, semnificația generală a unei imagini în fenomenul particular al unei potriviri între o existență anterioară și consecința unei existențe maturizată prin dezvoltarea trăsăturilor unei anumite specificități: „Nu crede nimic ! Caută singur adevărul ! "

Privilegiul unei minți luminate este adevărul pe care îl afli despre tine în modul de reprezentare a realității într-un plan mai înalt, adică într-un plan al existenței complet diferit.

Nu este îngăduit să atingi spiritele, dar întotdeauna poți purta cu ele nobile discuții dacă ai puterea să iei în considerare fenomenul particular al unei prezențe simțită la nivel de emoție pe care s-o utilizezi ca material de rară inspirație pentru realizarea unei opere de artă.

Source: https://neculaifantanaru.com/nu-este-ingaduit-sa-atingi-spiritele.html